

Sygn. akt: **IC 276/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Jakubiec
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Spiewok

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2017 roku w Rybniku na rozprawie

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko D. A. (1)

o eksmisję

1. nakazuje pozwanemu D. A. (1) opuszczenie i opróżnienie z rzeczy lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...);
2. ustala, iż pozwanemu D. A. (1) nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego;
3. nakazuje pobrać od pozwanego D. A. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Rybniku.

Sygn. akt IC 276/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lipca 2017 roku

Powódka M. A. wystąpiła przeciwko D. A. (1) o nakazanie mu opróżnienia ze swoich rzeczy i opuszczenia lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...) oraz o obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka wywodziła, że mieszka wraz z pozwanym i dwojgiem dorosłych dzieci. Pozwany od wielu lat nadużywa alkoholu, co było przyczyną wielu konfliktów w rodzinie. Pozwany pije niemal codziennie, a będąc pod wpływem alkoholu wszczyna awantury, podczas których stosuje wobec powódki i swoich dzieci przemoc psychiczną oraz fizyczną, polegającą m.in. na ośmieszaniu, wyzywaniu, kontrolowaniu powódki, popychaniu, wykręcaniu rąk, uderzaniu. Pomimo wydanego wobec pozwanego postanowienia o zastosowaniu dozoru Policji, nakazu opuszczenia lokalu oraz zakazu kontaktowania się z rodziną, pozwany nadal ich nachodził, próbując dostać się do mieszkania w godzinach nocnych, nie zastosował się nadto do wydanego w stosunku do niego nakazu powstrzymania się od nadużywania alkoholu. W przeszłości pozwany był karany za znęcanie się nad rodziną. Pozwany nie łoży na utrzymanie mieszkania ani rodziny. Nie interesuje się życiem domowym. W związku z zachowaniem pozwanego jego rodzina

żyją w warunkach permanentnego zastraszania i nieustannego narażania na psychiczne i fizyczne ataki pozwanego. Powódka oraz córka stron na skutek przeżytej wieloletniej traumy są objęte opieką psychologiczną.

Na rozprawie powódka podtrzymała stanowisko zawarte w pozwie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, że to on wyremontował mieszkanie i teraz ma z tego powodu długi, a powódka chce go z mieszkania wyrzucić.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 maja 2000 roku Gmina R., Zakład Gospodarki Mieszkaniowej zawarła z D. A. (1) umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...). W lokalu mieszkalnym zamieszkali pozwany wraz z powódką i wspólnymi dziećmi: J. A. i D. A. (2). Mieszkanie jest dwupokojowe.

Dowód: umowa najmu, zeznania świadków J. A. i D. A. (2), przesłuchanie stron

Pozwany od dawna nadużywa alkoholu, wpada w ciągi alkoholowe. Będąc pod wpływem alkoholu znęca się nad rodziną w ten sposób, że wszczyna awantury domowe, w trakcie których niszczy wyposażenie mieszkania, wyzywa członków rodziny słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, poniża, krytykuje. Przemoc jest szczególnie skierowana wobec powódki, której również groził uszkodzeniem ciała i pozbawieniem życia, popychał, uderzał, wykręcał ręce, dusił, kopał, zatykał usta. Ponadto pozwany zakłóca ciszę nocną. Zdarzało się, że załatwiał w łóżku swoje potrzeby fizjologiczne. Pozwany nie łoży na utrzymanie rodziny, nie płaci czynszu. Z powodu nadużywania alkoholu przez pozwanego rodzina popadła w długi. Powódka nie pracuje, lecz się z powodu depresji.

Wielokrotnie powódka wzywała na pomoc Policję. W rodzinie prowadzona jest procedura „niebieskiej karty”. Wobec pozwanego zostało wydane postanowienie o nakazie opuszczenia lokalu zajmowanego z powódką oraz zakaz kontaktowania się z powódką oraz córką stron – J. A.. Pomimo tego w dniu 17 marca 2017 roku pozwany usiłował wyważyć drzwi do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) przy użyciu siekiery, jednak zdołał zbiec przed przyjazdem Policji, a w dniu 18 marca 2017 roku w godzinach wieczornych po raz kolejny próbował siłowo dostać się do mieszkania. Ostatecznie został zatrzymany przez Policję i postanowieniem z dnia 21 marca 2017 roku zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, przedłużony następnie do 18 sierpnia 2017 roku. Pozwany był kilka razy karany za przestępstwa z art. 207 § 1 kk, za które odbył karę pozbawienia wolności, po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 23 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt III K 249/17, który uznał go winnego tego, że w okresie od 1 do 18 marca 2017 roku w R. znęcał się psychicznie nad swoją żoną M. A. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu niepokoił pokrzywdzoną przez wykonywanie połączeń telefonicznych, domagał się wpuszczenia do mieszkania, dobijał się do drzwi, używając przy tym siekiery, wyzywał pokrzywdzoną wulgarnymi słowami a także groził jej popełnieniem przestępstwa na jej szkodę, a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i skazany na bezwzględną karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: zeznania świadków J. A. i D. A. (2), przesłuchanie powódki, częściowo przesłuchanie pozwanego, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy SR w Rybniku sygn. III K 249/17

Pozwany przejawia tendencje do obarczania innych odpowiedzialnością za własne problemy oraz do przedstawiania siebie w świetle nieco bardziej korzystnym aniżeli ma to miejsce w rzeczywistości. Zna wpływ alkoholu na swój organizm, wie, że pod jego wpływem staje się drażliwy, skłonny do zachowań agresywnych. W przeszłości podejmował próby leczenia odwykowego.

Dowód: opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna w aktach sprawy SR w Rybniku o sygn. III K 249/17

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych niekwestionowanych dokumentów, w oparciu o zeznania świadków oraz zeznań powódki.

Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne albowiem zeznania te były ze sobą spójne i korelowały z zeznaniami powódki oraz dowodami z dokumentów.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania złożone przez powódkę M. A.. Jej zeznania pozostawały zasadniczo w zgodzie z zeznaniami świadków jak i również z dołączonymi do sprawy dokumentami. W pewnym zakresie potwierdził je również sam pozwany.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez pozwanego w części, w której były one zgodne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Nie zasługiwały natomiast na wiarę zeznania pozwanego w szczególności w zakresie, w którym zaprzeczał stosowaniu przemocy wobec powódki i innym negatywnym swoim zachowaniom. Stoją one bowiem w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, a zwłaszcza z zeznaniami powódki, świadków oraz dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy o sygn. III K 249/17.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki okazało się zasadne.

Stosownie do art. 13 ustęp 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (DZ.U. 2014, Nr 150 t.j.) współlokator może wytoczyć powództwo o nakazanie przez sąd eksmisji małżonka, rozwiedzionego małżonka lub innego współlokatora tego samego lokalu, jeżeli ten swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało w sposób nie budzący najmniejszych wątpliwości, iż pozwany swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia powódce i ich dzieciom wspólne z nim zamieszkiwanie. Pozwany jest uzależniony od alkoholu, ma lekceważące podejście do pracy, do obowiązków. Nie interesuje się domem. Nie łoży na utrzymanie rodziny. Nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Pozwany jest również osobą agresywną, o czym świadczą postępowania karne przeciwko pozwanemu za przestępstwa z art. 207 § 1 kk na szkodę rodziny. Zachowanie pozwanego ma negatywny, destrukcyjny wpływ na jego najbliższych, w tym zwłaszcza na jego żonę i córkę, które musiały skorzystać z pomocy psychologicznej, u powódki stwierdzono także depresję.

Mając na uwadze powyższe, Sąd nakazał eksmisję pozwanego z lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...) w związku z wkraczaniem przez niego w sposób rażąco przeciwko porządkowi domowemu.

W punkcie 2 wyroku Sąd odmówił pozwanemu prawa do otrzymania lokalu socjalnego stosownie do art. 17 w/w ustawy, który stanowi że, gdy powodem opróżnienia lokalu jest stosowanie przemocy w rodzinie lub wykroczenie w sposób rażąco lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego.

Na podstawie art. 98 kpc Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu.

R., dn. 2 października 2017 roku

SSR Agata Jakubiec